

25 juni: Natuurexcursie Spanningsveldbos

Het was warm, dus iedereen had een flesje water voor onderweg meegekregen. Geert viel meteen met de deur in huis door te vertellen dat in deze tijd van het jaar de kans groot is dat elfen en feeën zich in het bos laten zien, ja hóór.

Bij een haagwinde (pispotje) werd verteld waarom de Vlaamse bijnaam voor deze klimplant 'onze-lieve-vrouwe-glazeker' is.

Er werd een wespenorchis gespot, en over de smeewortel werd verteld dat deze een geneeskrachtige werking heeft bij het verzachten en sneller laten genezen van onder andere kneuzingen, verstuiking, blauwe plekken en zwellingen.

Bij een grote kale inktzwam vertelde Harry dat jonge exemplaren hiervan eetbaar zijn. Maar dat, bij het nuttigen ervan – in combinatie met alcohol – er allerlei onaangename lichamelijke verschijnselen optreden!

Het hout van de Spaanse aak (veldesdoorn) is zeer hard en omdat de schors niet afvalt, werden er traditioneel zitstokken voor hoenderhokken van de takken gemaakt. Hierdoor werden de poten niet koud en hadden de kippen een goed houvast.

Er werd nog even een moment ingelast om naar vogelgeluiden te luisteren, waarbij ook een torenvalk werd gehoord. Bijna aan het eind van de wandeling werd op een dode boom nog een pruikzwam 'op z'n retour' bewonderd.

Na ongeveer 1.5 uur bij de startplek terug aangekomen, was de uitgebreide catering, en mét een lekker ijsje, natuurlijk zéér welkom. Dit alles was verzorgd door Barbara en haar man Jan, waarvoor hartelijk dank!

(Alwin Lambregts)